

Firimituri care cad din cer

Gary Wilkerson August 18, 2014

În ultima vreme nu am putut să-mi scot din minte o imagine. Este vorba despre o bancă cerească, unde oamenii lui Dumnezeu vin să facă tranzacții. Această bancă este tot timpul deschisă pentru noi pentru a face depozite, dând informații agentului din spatele geamului despre pacatele noastre, anxietățile, îngrijorările și grijile noastre. Desigur, seiful unde sunt duse acele depozite este sala tronului de îndurare a lui Dumnezeu.

Putem, deasemenea, să facem retrageri din această bancă cerească. "Agentul", Duhul Sfânt, care este în spatele geamului, este gata să daruiască orice și oricare resursă a cerului. Când pasim spre această fereastră, avem abilitatea/posibilitatea să retragem rezerve nenumărate ale harului lui Dumnezeu, putere, credință și speranță.

Așa cum îmi imaginez eu această bancă, realizez că mulți dintre noi din biserică fac multe depozite dar nu facem și retrageri la fel de multe. De fapt noi pasim la geam și cerem un salariu de mizerie. "Doamne, nu vreau să Te deranjez," ne balbaim noi, "am doar nevoie de puțin ca să mă ajute să trec prin problema aceasta. Dacă m-ai ajuta puțin, m-aș descurca cu restul."

Am vesti pentru tine: Dumnezeu nu vrea să te "descurci tu cu restul". El vrea să depozitam totul la El: toate anxietățile noastre, luptele, pacatele și durerile din inimile noastre. Și vrea să ne apropiem de resursele Sale infinite, care sunt depozitate sus în seiful Lui, pentru noi. El dorește ca noi să putem spune: "Doamne, nu mai vreau să-ți cer puțină credință de 10 dolari care să mă ajute să trec prin problema. Am nevoie de harul Tau de ordinea miilor. Și doresc asta nu doar să-mi rezolv problema, dar și să vad gloria Ta așezată pe pământ. De acum înainte, de fiecare dată când voi veni la acest geam, voi cere pentru o revarsare mai mare a Duhului Tau. Am nevoie mai mult din viața Ta, respirația Ta, miscarea Ta cu mine!"

Când vine vorba de resursele cerului, Zaharia rostește ceva foarte puternic și în același timp misterios.

"În ziua aceea, Domnul va ocroti pe locuitorii Ierusalimului, așa ca cel mai slab dintre ei va fi în ziua aceea ca David; și casa lui David va fi ca Dumnezeu, ca Îngerul Domnului înaintea lor" (*Zaharia 12:8*).

Zaharia a privit prin istorie spre zilele noastre. Datorită lucrării lui Cristos făcută pentru noi, chiar și cel mai slab creștin va fi puternic ca David, cel mai mare împărat al lui Israel. Și cel mai puternic credincios "va fi ca Dumnezeu" însemnând, ca Cristos. Totul sună fantastic. Totuși în această profecție, Dumnezeu ne arată o imagine a resurselor pe care le are și pe care le-a făcut disponibile Bisericii. Rezerva bancii cerești sunt menite să curgă peste noi pentru gloria Lui mareată, în special în încercările noastre.

Mulți care fac parte din Biserică, din Trupul Său, mai au mult pentru a se agăța de lucrul acesta. Când unii creștini vin la acest gemet al Bancii, stau muți în fața lui. Duhul Sfânt îi întreabă, "Ce pot face pentru tine?" dar ei nu știu să ceară bogăția care a fost făcută disponibilă pentru ei. În schimb, ei răspund: "Doamne, da-mi ce vrei Tu. Nu am nici o ambiție, dar Tu ești suveran. Poti face după cum dorești."

Asta poate părea un lucru smerit, chiar și dumnezeiesc, dar Biblia da de înțeles că această atitudine îl frustră pe Duhul Sfânt. Răspunsul Lui este, "Ce vrei să spui că nu ai nimic în inima ta? Nu vezi dusmanul tău la lucru făcând ravagii în vietile oamenilor pe care îi iubești? Nu-i poți vedea pe cei iubiti ai tăi stand în frică și în legătură care pot fi eliberați dacă ar cunoaște puterea Mea eliberatoare? Uita-te înapoi. Sunt împărații de cucerit, dusmani

de nimicit, demoni de scos afara!"

Pavel ne spune "sa cautam, sa ne dorim cu ardoare darurile spirituale." Aceasta inseamna ca atunci cand ne infatisam la gemuletul bancii, cererea noastra trebuie sa fie urmatoarea: "Doamne am darul credintei. Imi mai poti da si darul evanghelizarii, ca sa pot aduce pe ceilalti la mantuire?" sau "Doamne m-ai inzestrat cu profetie. Te rog, da-mi astazi un cuvânt pentru sora mea care trece printr-o mare durere si nu mai are nici o speranta."

Una din cele mai mari lectii pe care tatal meu, David Wilkerson, m-a invatat, este cand mi-a spus, "**Poti avea din Isus atat de mult cat vrei.**" Mesajul meu este: mergeti la gemuletul bancii si cereti extravagant! Fiti dispusi sa dati din coate pentru a va face un drum printre oameni daca ei nu cer nimic. Si cand ajungi la gemulet, intorceti-va spre cei din jurul dvs. si spuneti: "puteti sa va asezati confortabil pe scaun. Isus si cu mine suntem pe cale sa avem o conversatie lunga despre finantele mele si tot ce voi cheltui pe: copilaria mea instrainata, casnicia mea nesigura, fratele si sora mea in nevoie. Trebuie sa am bogatia lui Dumnezeu pentru a fi o conducta a prezentei Sale transformatoare pentru aceasta lume!"

Evangheliile fac acest lucru destul de clar, si anume: ce masura de credinta vom primi, depinde de noi.

"A treia zi s-a facut o nunta in Cana din Galileea. Mama lui Isus era acolo. Si la nunta a fost chemat si Isus cu ucenicii Lui. Cand s-a ispravit vinul, mama lui Isus I-a zis, 'Nu mai au vin'" (*Ioan 2:1-3*).

Ati ramas vreodata in lipsa cu ceva? Poate rabdarea pentru copilul dvs. rebel? Speranta pentru casnicia dvs.? La aceasta nunta din Cana, mama lui Isus, Maria, a vazut ca s-a terminat vinul pentru aceasta celebrare. Asa ca s-a dus la Isus si i-a zis direct: "Fa ceva."

Raspunsul lui Isus poate suna putin bizar: " draga femeie, asta nu e problema noastra" a raspuns Isus, "Nu Mi-a venit inca ceasul" (*2:4*). Maria ar fi putut sa accepte raspunsul Fiului ei ca fiind final si foarte ferm: Pa s-a declarat in cer ca vinul de la aceasta nunta sa nu se inmulteasca." Dar ea ea a actionat ca si o mama evreica buna — sau orice alta mama — si a ignorat raspunsul fiului ei. Maria a reactionat prin a-l spune lui Isus sa faca ce trebuie odata: "Mama Lui a zis slugilor, 'Sa faceti orice va va zice'" (*2:5*).

Din punct de vedere teologic, iubesc subiectul suveranitatii lui Dumnezeu. Cred ca nimic nu se intampla fara ca El sa decreteze acel lucru, adica fara voia Lui. Dar uneori decretul suveran al lui Dumnezeu este "Las asta la decizia ta. Faca-ti-se dupa voia ta, dupa actiunile tale, dupa credinta ta." Impresia clara care reiese din acest pasaj este ca Isus nu avea de gand sa acioneze conform cererii Mariei. Ba chiar a avut si un motiv solid teologic pentru asta: "Timpul Meu nu a sosit inca," insemnand ca Dumnezeu nu a facut inca publica lucrarea Lui.

Dar Maria nu putea astepta dupa calendarul cerului. Ea avea nevoie ca Dumnezeu sa se miste acum — asadar calendarul s-a mutat! "Isus a spus: <Umpleti vasele acestea cu apa> Si le-au umplut pana sus. <Scoateti acum> le-a zis El <si aduceti nunului> Nunul, dupa ce a gustat apa facuta vin — el nu stia de unde vine vinul acesta — a chemat pe mire si i-a zis <orice om pune la masa intati vinul cel bun; si, dupa ce oamenii au baut bine, atunci pune pe cel mai putin bun; dar tu ai tinut vinul cel bun pana acum!" (*Ioan 2:7-10*). Acesta nu a fost doar un vin "inlocuit." A fost cel mai bun.

A avut loc un miracol, depasind chiar si asteptarile Mariei. Totusi lucrurile puteau fi foarte diferite. Ea putea fi descurajata de raspunsul lui Isus. Putea accepta cuvintele lui Isus la valoarea lor reala, fiind de acord, "Presupun ca nu este timpul potrivit." Dar in loc de aceasta, a facut o retragere de credinta din banca cerului cand inca nu a facut nici macar un depozit. A cerut ceva Domnului ce nici nu trebuia sa faca ea.

Ceea ce a facut Maria aici, la nunta din Cana, apare de cateva ori in Scriptura.

In Vechiul Testament, David nu trebuia sa intre in Sfanta Sfintelor, in Templu. Dar a facut-o, si din experienta sa a rezultat un Psalm puternic pe care poporul Domnului il recita in aceste zile: "Cel ce sta sub ocrotirea Celui Preainalt si se odihneste la umbra Celui Atotputernic" (*Psalmul 91:1*).

Desi David a intrat undeva unde nu trebuia, nu avea voie sa intre, l-a determinat sa reflecte la minunata revelatie a prezentei lui Dumnezeu pe pamant. Iar cuvintele lui David vorbesc profetic despre Noul Legamant care va fi stabilit prin Cristos. Intr-adevar, el a fost primul care a descris ideea de a avea intimitate cu Dumnezeu inainte de a avea vreodata posibilitate in a avea intimitate cu El.

Ideea mea este: Multi sfinti din Biblie si din toata istoria umanitatii au trecut peste circumstantele lor rele printr-o credinta absoluta, avansand calendarul lui Dumnezeu prin strigatele lor pline de pasiune, catre El. Nu, nu au pocnit din degete si Dumnezeu a sarit repede ascultator, sa faca un miracol. Defapt, ceva din strigatul inimii lor, ceva din frangerea lor, din credinta lor, din zelul lor pentru Imparatia Lui — a atins si a miscat inima lui Dumnezeu ca sa actioneze in dreptul lor.

Unul din acei oameni a fost un ne-evreu, o femeie, care L-a cautat pe Isus, sa vina sa-i vindece fiica in suferinta. "Si iata ca o femeie canaanita a venit in tinuturile acelea si a inceput sa strige catre El: Ai mila de mine Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este muncita rau de un drac" (*Matei 15:22*). Aceasta femeie s-a apropiat de gemuletul agentului bancar cu o nevoie mare, fiica ei chinuita de un spirit demonic. Totusi Cristos nu a fost miscat de lucrul acesta ca sa actioneze pentru ea: "El nu i-a raspuns nici un cuvant. Si ucenicii Lui s-au apropiat si L-au rugat staruitor <Da-i drumul, caci striga dupa noi>" (*Matei 15:23*).

Dar femeia a ramas si a tot deranjat cu implorarile ei, insistand cu cererea ei, refuzand sa plece. Daca ti-e familiara partea aceasta a Scripturii, sti atunci ca Isus a spus cateva pilde aplaudand acest fel de insistenta: "Continua sa bati. Continua sa cauti. Continua sa ceri. Dumnezeu iti va rasplati credinta."

Dar inca o data, Cristos a avut un motiv bun refuzand aceasta cerere: " Drept raspuns, El a zis: <Eu nu sunt trimis decat la oile pierdute ale casei lui Israel>" (*Matei 15:24*). El ii spunea "Agenda lui Dumnezeu pentru Mine implica doar Casa lui Israel. Doar dupa ce poporul Lui aude mesajul Meu, atunci se va da drumul la Evanghelie si Neamurilor."

Ar fi fost usor pentru femeie sa renunte. Dar continua sa persiste, si in final Isus i-a spus: "Nu este bine sa iei painea copiilor si s-o arunci la catei!" (*Matei 15:26*), referindu-se la prioritatea lui Israel fata de Neamuri. Eu cred ca raspunsul ei a fost uimitor: "Da Doamne, a zis ea, dar si cateii mananca firimiturile care cad de la masa stapanilor lor" (*Matei 15:27*). Ea spunea, "Isuse, daca vine vorba de puterea cerului, atunci chiar si o firimitura este de ajuns."

Ea avea dreptate: Firimiturile care cad din cer de la masa lui Dumnezeu sunt suficiente pentru a implini orice nevoie de pe acest pamant. Si ea a avut credinta ca chiar si masura cea mai mica o va elibera pe fiica ei complet. Prietene, aceasta este adevarata credinta! Aceasta femeie nu s-a dus la gemuletul agentului din banca intr-un mod timid. Ea s-a dus ferm crezand in bunatatea lui Dumnezeu, stiind ca si cea mai mica firimitura din gloria Sa va putea sa faca un miracol de eliberare.

Dar cum e cu tine? Are nevoie apa stagnanta a casniciei tale sa fie schimbata intr-un vin delicios? Ai nevoie de o firimitura de la masa lui Dumnezeu pentru a aduce vindecare pentru chinul celui iubit? Nu conteaza cat de mare este nevoia ta, te indemn: Du-te la gemuletul bancii si fa o retragere. Cere lui Dumnezeu sa-ti aprovizioneze situatia ta cu puterea Lui vindecatoare si regeneratoare. Daca nevoia cere, cere lui Dumnezeu sa miste calendarul cerului pentru situatia ta. Apoi continua sa ceri. El este multumit de credinta ta — si va fi credincios in a-Si face gloria cunoscuta in situatia ta, uimind lumea.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/11428/>